

บทความวิจัย

การพัฒนาแบบจำลองการคาดการณ์ของปัจจัยการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

วีระศักดิ์ วานิชวัฒน์* อธิวัฒน์ บุญยโสภณ และ สมนึก วิสุทธิแพทย์

ภาควิชาการพัฒนาระบบสารสนเทศและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาระบบสารสนเทศและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทรศัพท์ 0 9066 2699 อีเมล: wirasak.w@tekacon.com DOI: 10.14416/j.kmutnb.2023.12.008

รับเมื่อ 16 มีนาคม 2566 แก้ไขเมื่อ 7 เมษายน 2566 ตอรับเมื่อ 10 เมษายน 2566 เผยแพร่ออนไลน์ 19 ธันวาคม 2566

© 2023 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบ พัฒนาการรูปแบบ และจัดทำคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพของ ผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi) โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 26 คน คัดเลือกแบบเจาะจงเลือก ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักวิชาการด้านวิศวกรรมโยธา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามปลายเปิดสำหรับการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในรอบที่ 1 และแบบสอบถามปลายปิด รอบที่ 2 และ 3 โดยได้มีการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน เพื่อประเมินรูปแบบ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินคู่มือ สถิติวิเคราะห์ ที่ใช้ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควartil (IQR) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบ ศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก และ 24 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย คือ 1.1) การวางแผนการดำเนินงาน 1.2) การวางแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 1.3) การวางแผนด้านความเสี่ยงและความปลอดภัย 1.4) การวางแผนการใช้ทรัพยากร ดำเนินงาน และ 1.5) การวางแผนด้านการเงินและงบประมาณ 2) ด้านการจัดองค์การ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย คือ 2.1) การกำหนดโครงสร้างหน่วยงาน 2.2) การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ 2.3) การกำหนดระเบียบข้อบังคับ และ 2.4) การบริหารคนและบริหารงาน 3) ด้านการสั่งการ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย คือ 3.1) การมอบหมายงาน 3.2) การตัดสินใจ 3.3) การพัฒนาระบบการทำงาน 3.4) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมก่อสร้าง และ 3.5) การสร้างขวัญและ กำลังใจ 4) ด้านการประสานงาน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย คือ 4.1) การกำหนดการวางแผนร่วมกัน 4.2) การติดต่อ ประสานงานภายในและภายนอก 4.3) การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ 4.4) การประชุมชี้แจงข้อมูล และ 4.5) การให้ คำปรึกษาการทำงาน และ 5) ด้านการควบคุม ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย คือ 5.1) การกำหนดระบบการติดตามงาน 5.2) การบันทึกและรายงานข้อมูล 5.3) การควบคุมความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมการทำงาน 5.4) การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง และ 5.5) การบริหารสัญญา โดยมีผลการประเมินรูปแบบจากการจัดประชุมสนทนากลุ่มย่อย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 16 คน มีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นว่ารูปแบบการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้าง อาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล มีความเหมาะสม และคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรม ก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทุกคนโดยเห็นว่าคู่มือมีความเหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

คำสำคัญ: รูปแบบศักยภาพ ผู้จัดการโครงการ อุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูง เศรษฐกิจดิจิทัล

การอ้างอิงบทความ: วีระศักดิ์ วานิชวัฒน์, อธิวัฒน์ บุญยโสภณ และ สมนึก วิสุทธิแพทย์, “การพัฒนาแบบจำลองการคาดการณ์ของปัจจัยการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล,” *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, ปีที่ 34, ฉบับที่ 1, หน้า 1-9, เลขที่บทความ 241-236830, ม.ค.-มี.ค. 2567.

Competency Framework Development for High-Rise Construction Project Managers in the Digital Economy

Wirasak Wanitwat*, Teravuti Boonyasopon and Somnoek Wisuttiapaet

Department of Industrial Business and Human Resource Development, Faculty of Business and Industrial Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Bangkok, Thailand

* Corresponding Author, Tel. 0 9066 2699, E-mail: wirasak.w@tekacon.com DOI: 10.14416/j.kmutnb.2023.12.008

Received 16 March 2022; Revised 7 April 2023; Accepted 10 April 2023; Published online: 19 December 2023

© 2023 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

Abstract

The purposes of this study are to examine major components to develop a competency framework for project managers supervising high-rise projects in the digital economy and to create a guidance manual to provide guidelines for competency development of the target audience. The Delphi technique was used in the study. The collective opinion was derived from a panel of 26 experts selected through purposive sampling. They were industry professionals and academic specialists with expertise in civil engineering. Research instruments included open-ended interview questions for the first-round interview along with closed-ended interview questions for the second and third interviews. A focus group was carried out with 16 specialist participants for the model assessment whereas 5 experts were responsible for evaluating the manual. Statistical methods for data analysis were frequency, percentage, median and interquartile range (IQR). The research found that the competency model for the high-rise construction project managers consisted of 5 main components and 24 sub-components, shown as follows: (1) Planning, consisting of 5 sub-components: 1.1) Operational planning, 1.2) Digital planning, 1.3) Risk assessment and security planning, 1.4) Operational resource planning, and 1.5) Financial and budget planning; (2) Organizational competence, with 4 sub-components: 2.1) Determination of organizational structures, 2.2) determining the responsibilities and requirements of a role, 2.3) Establishing workplace rules and regulations, and 2.4) Personnel and work management skills; (3) Commanding, constituting 5 sub-components: 3.1) Task assignment and task direction, 3.2) Decision making, 3.3) Improving work processes, 3.4) Use of construction technology and innovation, and 3.5) Boosting employee morale; (4) Coordinating, comprising 5 sub-components: 4.1) Joint operation planning, 4.2) Internal and external coordination, 4.3) Using digital technology at work, 4.4) Meeting arrangement for clarification and information exchange, and 4.5) Offering employee consultations; (5) Controlling, with 5 sub-components: 5.1) Setting and tracking project milestones, 5.2) Performance recording and reporting, 5.3) Safety control and a safe working environment, 5.4) Internal control and risk management, and 5.5) Contract management. Based on a small-group discussion, 16 specialists reached a consensus of the competency framework about its suitability to improve target audience capabilities and expertise. By the same token, 5 experts reached a consensus on the user manual in respect of its appropriateness and practical guidelines for further implementation.

Keywords: Competency Model, Project Managers, High-Rise Building Construction, Digital Economy

Please cite this article as: W. Wanitwat, T. Boonyasopon, and S. Wisuttiapaet, "Competency framework development for high-rise construction project managers in the digital economy," *The Journal of KMUTNB*, vol. 34, no. 1, pp. 1-9, ID. 241-236830, Jan.-Mar. 2024 (in Thai).

1. บทนำ

อุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของประเทศ เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอื่นๆ อีกมากมาย อาทิ ปูนซีเมนต์ การผลิตคอนกรีตสำเร็จรูป เสาคement เหล็กเส้น อุปกรณ์ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบสุขาภิบาล ระบบปรับอากาศ ระบบดับเพลิง เฟอร์นิเจอร์ เครื่องมือ เครื่องจักร และอื่นๆ และยังเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ส่งผลให้มีอัตราการจ้างงานในงานก่อสร้างอีกเป็นจำนวนมาก

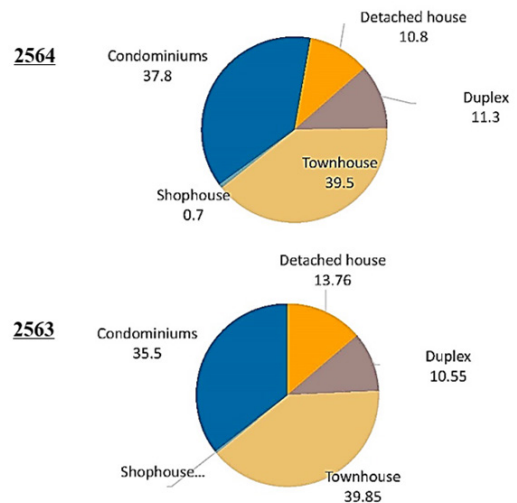
นอกจากนี้ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวตามทิศทางเศรษฐกิจ และปัจจัยจากการส่งออกวัสดุก่อสร้างที่จะได้รับผลจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจหลังวิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 (COVID-19) รวมถึงการขยายตัวของการลงทุนภาคก่อสร้างทั้งโครงสร้างพื้นฐานและโครงการอสังหาริมทรัพย์ในประเทศ (Customer Lifetime Value; CLV) ซึ่งเป็นตลาดหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของคอนโดมิเนียมใน พ.ศ. 2564 ที่คิดเป็นร้อยละ 37.80 เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ที่มีสัดส่วนร้อยละ 35.50 ดังรูปที่ 1 [1]

นอกจากนั้นที่ผ่านมามีการเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้ งานก่อสร้างอาคารสำนักงาน อาคารที่พักอาศัยโดยเฉพาะอาคารสูงและอาคารขนาดใหญ่พิเศษเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยจำนวนอาคารชุดที่จดทะเบียนตั้งแต่ พ.ศ. 2524-2560 มีจำนวนทั้งหมด 2,909 โครงการ เป็นอาคารจำนวน 4,738 อาคาร จำนวนห้องพัก 711,358 หน่วย พื้นที่โครงการรวม 24,298,289 ตารางเมตร อิทธิฤทธิ์ และบัณฑิต [2]

การศึกษาในการวิจัยนี้ มุ่งศึกษางานก่อสร้างอาคารสูง เนื่องจากเป็นงานก่อสร้างที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น เป็นงานก่อสร้างที่มีความซับซ้อน มีงานประเภทต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง และใช้บุคลากรประเภทต่างๆ จำนวนมาก ทำให้การดำเนินงานจึงมักประสบปัญหาทางไม่ได้คุณภาพและการส่งงานที่ไม่ทันกำหนด ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาการพัฒนาศักยภาพการบริหารงานของผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

ผู้วิจัยได้สรุปค่านิยามศัพท์ ดังนี้ รูปแบบ หมายถึง การพัฒนาองค์ประกอบของกิจกรรมการบริหารจัดการโครงการ

New Launched Projects

รูปที่ 1 อัตราการเติบโตของคอนโดมิเนียมใน พ.ศ 2563 และ 2564 [1]

ก่อสร้างอาคารสูงในอุตสาหกรรมก่อสร้างแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ อาคารสูงหมายถึง อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ที่มีความสูงตั้งแต่ ยี่สิบสามเมตรขึ้นไป (ตั้งแต่ 6 ชั้นถึง 12 ชั้น) การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นอาคารสูง [3] ผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูง หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่บริหารและควบคุมดูแลโครงการก่อสร้างในส่วนของผู้รับเหมากลาง (Main Contractor) ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้จัดการโครงการหรือผู้บริหารระดับสูง เช่น ผู้จัดการฝ่าย หรือผู้จัดการสายงานก่อสร้างอาคาร หรือกรรมการผู้จัดการที่มีประสบการณ์ก่อสร้างอาคารสูงไม่น้อยกว่า 5 โครงการ เศรษฐกิจดิจิทัล หมายถึง เครื่องมือของกิจกรรมทางเศรษฐกิจธุรกรรมเชิงพาณิชย์ เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยีดิจิทัล

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบศักยภาพของผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงในยุค

เศรษฐกิจดิจิทัล 2) พัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และ 3) จัดทำคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1) ด้านเนื้อหา ใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ POCCC และการจัดการองค์กรสู่ความสำเร็จตามแนวคิดของ Henri Fayol ประกอบด้วยหน้าที่การบริหาร 5 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม

2) ด้านพื้นที่ เฉพาะบริษัทก่อสร้างในประเทศไทยที่มีทุนจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ ตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป และมีประสบการณ์ก่อสร้างอาคารสูงไม่น้อยกว่า 10 โครงการ

2. วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

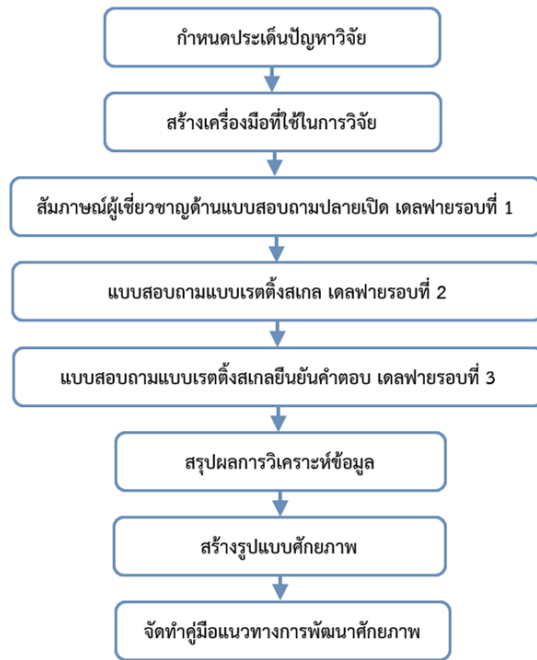
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยอนาคต ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยเทคนิคเดลฟาย มีวิธีการวิจัยดังนี้

2.1 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูง ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ที่ใช้กระบวนการวิจัยด้วยเทคนิค เดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งเป็นการวิจัยอนาคต โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังรูปที่ 2

2.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้วิธีวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ได้กำหนดให้ใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 26 คน ประกอบด้วย กลุ่มผู้จัดการโครงการหรือผู้บริหารที่อยู่ในระดับที่สูงกว่า ประกอบด้วย ผู้จัดการฝ่าย หรือผู้จัดการสายงานก่อสร้างอาคาร หรือกรรมการผู้จัดการที่มีประสบการณ์ก่อสร้างอาคารสูงไม่น้อยกว่า 5 โครงการ และกลุ่มนักวิชาการ

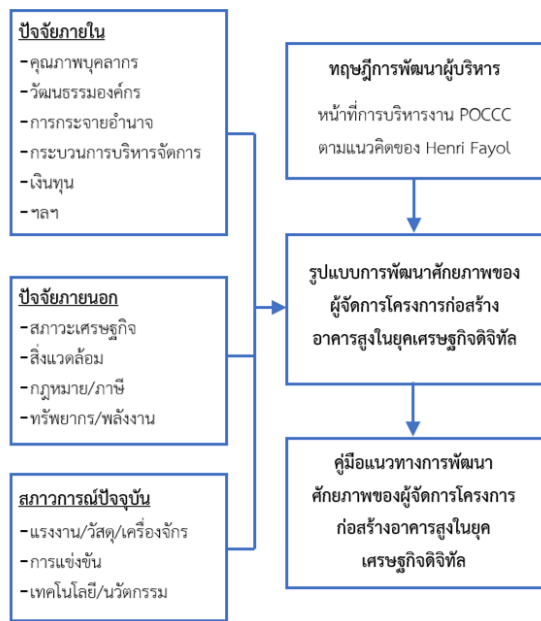

รูปที่ 2 แสดงขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ด้านวิศวกรรมโยธาหรือด้านบริหารงานก่อสร้างที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สูง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการที่เชี่ยวชาญการบริหารงานก่อสร้างและวิศวกรรมโยธา กลุ่มผู้บริหารองค์กรธุรกิจก่อสร้างอาคารสูง หรือ กลุ่มผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีประสบการณ์ตามเกณฑ์การคัดเลือกที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมของการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการพิจารณาและประเมินคู่มือแนวทางการพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นผู้เชี่ยวชาญในการบริหารโครงการ จำนวน 5 คน

2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด ในการวิจัย ดังแสดงในรูปที่ 3

รูปที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น เดลฟายรอบที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และแบบสอบถามความคิดเห็น รอบที่ 2 และรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบ Rating Scale 5 ระดับ และแบบประเมินความคิดเห็นความเหมาะสมของรูปแบบ และความเหมาะสมของคู่มือ

2.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้ ซึ่งเป็นการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ประกอบด้วยสถิติดังนี้ ค่ามัธยฐาน (Median) ของข้อมูลที่มีการแจกแจงความถี่ ค่าพิสัยอินเทอร์ควอไทล์ (Interquartile Range)

3. ผลการทดลอง

3.1 สรุปผลการศึกษากลุ่มประกอบ

จากการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย โดยการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด และผลที่ได้จากแบบสอบถามปลายปิดทั้ง 2 รอบ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 26 คน จนกระทั่งได้องค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพ

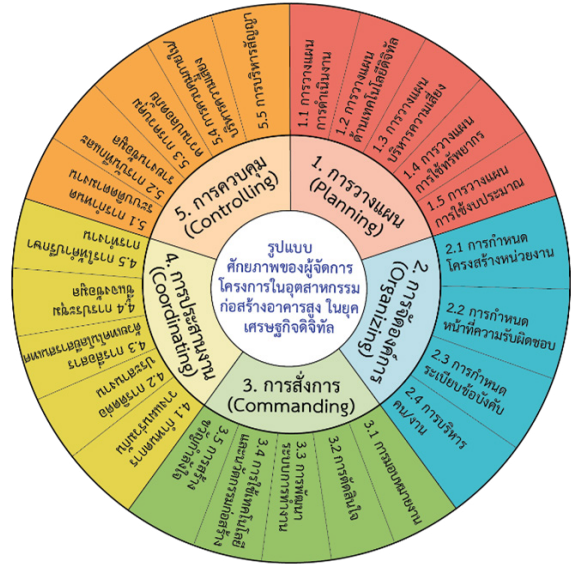
ของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูง ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์การ (Organizing) ด้านการสั่งการ (Commanding) ด้านการประสานงาน (Coordinating) และด้านการควบคุม (Controlling) และ 24 องค์ประกอบย่อย โดยได้สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลได้ทุกสมรรถนะ และได้นำตัวแปรที่เป็นสมรรถนะทั้งหมดมาจัดกลุ่มองค์ประกอบย่อย ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้เกิดความชัดเจนและง่ายต่อการนำไปพัฒนาศักยภาพต่อไป ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มองค์ประกอบสมรรถนะในแต่ละองค์ประกอบหลักทั้ง 5 ด้าน รวมทั้งความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 26 คน พบว่า ใน 5 องค์ประกอบหลักนี้ มีองค์ประกอบย่อยทั้งหมด จำนวน 24 องค์ประกอบย่อย ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล
1. ด้านการวางแผน (Planning)	1.1 การวางแผนการดำเนินงาน
	1.2 การวางแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
	1.3 การวางแผนบริหารความเสี่ยง
	1.4 การวางแผนการใช้ทรัพยากร
	1.5 การวางแผนการใช้งบประมาณ
2. ด้านการจัดองค์การ (Organizing)	2.1 การกำหนดโครงสร้างหน่วยงาน
	2.2 การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ
	2.3 การกำหนดระเบียบข้อบังคับ
	2.4 การบริหารคนและบริหารงาน
3. ด้านการบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding)	3.1 การมอบหมายงาน
	3.2 การตัดสินใจ
	3.3 การพัฒนาระบบการทำงาน
	3.4 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมก่อสร้าง
	3.5 การสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (ต่อ)

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล
4. ด้านการประสานงาน (Coordinating)	4.2 การติดต่อประสานงาน
	4.3 การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ
	4.4 การประชุมชี้แจงข้อมูล
	4.5 การให้คำปรึกษาการทำงาน
5. ด้านการควบคุม (Controlling)	5.1 การกำหนดระบบการติดตามงาน
	5.2 การบันทึกและรายงานข้อมูล
	5.3 การควบคุมความปลอดภัย
	5.4 การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง
	5.5 การบริหารสัญญา

รูปที่ 4 รูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

3.2 สรุปผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบที่ได้จากองค์ประกอบหลัก 5 ด้าน และองค์ประกอบย่อย 24 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้นำมาจัด ทำเป็น (ร่าง) รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และได้นำไปพิจารณาในการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผลสรุปที่ได้จากการประชุมสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ เห็นว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นนี้ มีความเหมาะสม และผู้วิจัยก็ได้ดำเนินการปรับปรุงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะ เพื่อให้รูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงในยุคดิจิทัลที่สร้างขึ้นนี้ มีความสมบูรณ์ ดังแสดงในรูปที่ 4

3.3 สรุปผลการจัดทำคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูง

โดยได้นำองค์ประกอบจากรูปแบบทั้งหมด จำนวน องค์ประกอบหลัก 5 ด้าน และองค์ประกอบย่อย 24 องค์ประกอบ

มาอธิบายถึงแนวปฏิบัติเพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการตามองค์ประกอบในแต่ละด้าน และคู่มือดังกล่าวนี้ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 คน มีความเห็นว่าคู่มือแนวทางการพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคดิจิทัล ที่จัดทำขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

4. อภิปรายผลและสรุป

จากการศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลพบว่า องค์ประกอบศักยภาพของผู้จัดการโครงการที่ได้จากการวิจัยทั้งหมดนี้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับยุคดิจิทัลในอนาคต สามารถนำไปสร้างรูปแบบศักยภาพ และจัดทำคู่มือแนวทางการนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของผู้จัดการโครงการได้ โดยสามารถแยกประเด็นอภิปรายผลการวิจัยในแต่ละองค์ประกอบได้ ดังนี้

4.1 องค์ประกอบหลักที่ 1 การวางแผน (Planning)

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อยที่เป็นสมรรถนะเกี่ยวกับ

วิระศักดิ์ วานิชวัฒน์ และคณะ, “การพัฒนาารูปแบบศักยภาพของผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล.”

การวางแผนด้านต่างๆ ได้แก่ 1.1 การวางแผนการดำเนินงาน 1.2 การวางแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 1.3 การวางแผนบริหารความเสี่ยง 1.4 การวางแผนการใช้ทรัพยากร และ 1.5 การวางแผนการใช้งบประมาณเป็นกิจกรรมที่เราจะต้องวางแผนไว้ให้ครบทุกงานที่เรากำลังจะทำนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จออกมาแล้ว ผลงานที่ได้ควรจะเป็นอย่างไร ซึ่งจะต้องคิดและวางแผนงานไว้ล่วงหน้าซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิหงส์ [5] ที่ศึกษาวิจัยการบริหารจัดการธุรกิจก่อสร้างแบบครบวงจร องค์กรจะต้องให้ความสำคัญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธ และคณะ [6] ที่ศึกษาวิจัย แล้วพบว่า ผู้จัดการโครงการก่อสร้างและวิศวกรที่ทำงานก่อสร้างจำเป็นต้องมีความรู้ด้านบัญชีและการเงิน ความรู้ด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ นโยบาย เป้าหมาย การบริหารความเสี่ยง และการบริหารความปลอดภัย ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมรับเหมาก่อสร้าง และสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนาศา [7] ที่ศึกษาวิจัยสมรรถนะทางการบริหารจัดการโครงการก่อสร้างขนาดกลาง สมรรถนะที่จำเป็นอย่างหนึ่ง คือ สมรรถนะการบริหารจัดการความปลอดภัย สมรรถนะการบริหารจัดการด้านการเงิน

4.2 องค์ประกอบหลักที่ 2 การจัดองค์การ (Organizing)

ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1 การกำหนดโครงสร้างหน่วยงาน 2.2 การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ 2.3 การกำหนดระเบียบข้อบังคับ 2.4 การบริหารคนและบริหารงาน ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับศักดิ์สิทธิ์ [8] ที่ศึกษาวิจัยรูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจงานระบบวิศวกรรมในอุตสาหกรรมก่อสร้าง พบว่า องค์ประกอบศักยภาพที่สำคัญอย่างหนึ่งคือระบบการจัดองค์การและกฎหมาย การวางแผนและมอบหมายงาน การมอบหมายงาน การบริหารทีมงานการพัฒนาผู้ได้บังคับบัญชา และสอดคล้องกับ นฤมล [9] ที่ศึกษาวิจัยแล้วพบว่า วิศวกรต้นทุนในอุตสาหกรรมก่อสร้างควรมีสมรรถนะความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรัตน์และคณะ [10] ที่พบว่า การส่งเสริม

ความสำเร็จของการก่อสร้างอาคารสูงควรมุ่งเน้นส่งเสริมจัดการฝึกอบรมและให้ความรู้และพัฒนาความสามารถของบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิหงส์ [5] ที่ศึกษาวิจัยการบริหารจัดการธุรกิจก่อสร้างแบบครบวงจร จะต้องให้ความสำคัญกับการบริหารคนบริหารงาน และการจัดการด้านกฎหมายก่อสร้าง

4.3 องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านการสั่งการ (Commanding)

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 3.1 การมอบหมายงาน 3.2 การตัดสินใจ 3.3 การพัฒนาระบบการทำงาน 3.4 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมก่อสร้าง 3.5 การสร้างกำลังใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์สิทธิ์ [7] จากผลการศึกษาวิจัยที่พบว่า ศักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจงานระบบวิศวกรรมในอุตสาหกรรมก่อสร้างควรมีการบริหารต้นทุนงาน การตัดสินใจในการวางแผนงาน และการมอบหมายงาน

4.4 องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านการประสานงาน (Coordinating)

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 4.1 การกำหนดการวางแผนร่วมกัน 4.2 การติดต่อประสานงาน 4.3 การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ 4.4 การประชุมชี้แจงข้อมูล และ 4.5 การให้คำปรึกษาการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธ [6] ที่พบว่า ผู้จัดการโครงการก่อสร้างและวิศวกรที่ทำงานก่อสร้างจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะการบริหารเวลาและ บริหารคน ทักษะในการสื่อสารและประสานงาน และสอดคล้องกับปิธินันและคณะ [11] ที่ได้ศึกษารูปแบบสมรรถนะผู้บริหารด้านความปลอดภัยในการก่อสร้างอุตสาหกรรมระบบรางซึ่งพบว่า ทักษะการใช้ดิจิทัลในการบริหารงานและทักษะการสื่อสาร เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการบริหารงาน สอดคล้องกับนิรัตน์ และคณะ [9] ได้กล่าวว่า การส่งเสริมความสำเร็จของการก่อสร้างอาคารสูงควรมุ่งเน้นส่งเสริมการสื่อสารและการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์สิทธิ์ [8] ที่พบว่า องค์ประกอบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการงานระบบวิศวกรรมในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ควรมีศักยภาพด้าน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในองค์กร

4.5 องค์ประกอบหลักที่ 5 ด้านการควบคุม (Controlling)

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 5.1 การกำหนดระบบการติดตามงาน 5.2 การบันทึกและรายงานข้อมูล 5.3 การควบคุมความปลอดภัย 5.4 การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง และ 5.5 การบริหารสัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิหงส์ [5] ที่ศึกษาวิจัยการบริหารจัดการธุรกิจก่อสร้างแบบครบวงจร จะต้องให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง และสอดคล้องกับงานวิจัยของยศกร [12] ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการงานก่อสร้างโครงการอาคารสูงประเภทที่อยู่อาศัย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่สำคัญ คือ การบริหารสัญญา การจัดการด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย และสอดคล้องกับ นิรัตน์ และคณะ [10] ได้กล่าวว่า การส่งเสริมความสำเร็จของการก่อสร้างอาคารสูง ควรมุ่งเน้นส่งเสริมปัจจัยด้านการจัดการเป็นอันดับแรก โดยมุ่งเน้นเฝ้าระวังและติดตามผลการทำงานและบริหารการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

4.6 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

4.6.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ควรมอบหมายให้สถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตด้านวิศวกรรมโยธาและ/หรือบริหารงานก่อสร้าง นำคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการก่อสร้างอาคารสูงในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล จากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาด้านวิศวกรรมโยธา และ/หรือบริหารงานก่อสร้างให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล

2) สถาบันฝึกอบรมสมรรถนะวิชาชีพ ขององค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน ควรนำรูปแบบและคู่มือที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมศักยภาพของรองผู้จัดการโครงการฯ และผู้จัดการโครงการฯ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการควบคุมงานก่อสร้างอาคารสูง และอาคารพิเศษต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อควบคุม

ต้นทุนและระยะเวลางานก่อสร้างให้เป็นไปตามเป้าหมาย

4.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการงานก่อสร้างอาคารสูง

1) ผู้บริหารองค์กรระดับสูงควรให้นโยบายด้านการดำเนินงานก่อสร้างอาคารในการพัฒนาศักยภาพของผู้จัดการโครงการ โดยการนำรูปแบบและคู่มือแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้จัดการโครงการในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูงในยุคดิจิทัล ที่ได้จากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ

2) ผู้บริหารองค์กรระดับสูงในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคารสูง ควรมีนโยบายส่งเสริมและให้ความรู้ รวมทั้งเพิ่มทักษะของวิศวกรและผู้จัดการโครงการก่อสร้างให้มีความรู้ด้านการวางแผน การจัดการ การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุมติดตามงาน โดยให้มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีก่อสร้างและเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการนำเครื่องจักรสมัยใหม่ในระบบอัตโนมัติ มาปรับใช้กับการดำเนินงานก่อสร้าง

3) ผู้บริหารองค์กรก่อสร้างควรมีการเรียนรู้และนำเอาเทคโนโลยีงานก่อสร้างอาคารสูงที่ทันสมัย เช่น BIM (Building Information Modeling) และเทคโนโลยีอื่นๆ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารโครงการก่อสร้างอาคารสูงและอาคารพิเศษต่างๆ

4.6.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารระดับกลางในอุตสาหกรรมก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจต่างๆ เช่น ถนน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า ระบบโทรศัพท์ ระบบราง เป็นต้น โดยเน้นการใช้ระบบอัตโนมัติ หรือระบบ AI ช่วยในการควบคุมและดำเนินงานก่อสร้าง

2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบทางสภาพแวดล้อมของโครงการก่อสร้างอาคารสูง ในแต่ละสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่โครงการก่อสร้างอาคารสูงว่าส่งผลกระทบต่อธุรกิจในด้านใดบ้าง

3) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์ในการก่อสร้างอาคารสูงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดส่งวัสดุ

อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักรต่างๆ ที่ใช้ในงานก่อสร้างให้เป็นไปตามแผนงานก่อสร้างอาคารสูงและอาคารพิเศษต่างๆ

4) ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ และทักษะทางเทคนิคด้านมาตรฐานความปลอดภัยในงานก่อสร้างอาคารสูง และอาคารพิเศษขนาดใหญ่ต่างๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ภายในเขตก่อสร้างและสถานที่ข้างเคียง

เอกสารอ้างอิง

- [1] Kasikom Bank. (2022, May). *Construction Business Analysis 2022*. [Online] (in Thai). Available: <http://www.kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/KSMEAnalysis/Pages/construction2022.aspx>
- [2] I. Thanakijsonbat and B. Julasai, "Condominiums in Bangkok (1981–2017)," *Sarasatr Academic Journal*, vol. 3, no. 1, pp. 54–67, 2019.
- [3] Building Control Act. (2023, December). B.E.2522 (1979), *Given on May 8, 1979, being the 34th year of the reign of His Late Majesty King Bhumibol Adulyadej* [Online]. (in Thai). <https://www.ubu.ac.th/web/filesup/00045f2021030310303373.pdf>
- [4] H. Fayol, *General and Industrial Management*. London: Sir Isaac Pitman & Sons., 1949.
- [5] S. Kasamjaru, T. Boonyasopon, M. Chuphaka, and S. Inthapichai, "The development of complete service construction business management model to enhance competitiveness capability" *The Journal of KMUTNB*, vol. 32, no. 2, 2022.
- [6] Y. Panitanwong, T. Boonyasopon, S. Wisuttiapet and T. Roopsing, "The development model of the management's potential in construction service industry for Thailand 4.0," According to the Country Model 4.0," *The Journal of KMUTNB*, vol. 30, no. 2, 2020.
- [7] T. Akarathitiphong, "A model of managerial competency development for medium construction projects," Ph.D. dissertation, Administration Program in Marketing, Siam University, 2013.
- [8] S. Panyawaew, C. Choitwong, and P. Attavinijtrakarn, "The potential development model of engineering system contractors in the construction industry," *Journal of MCU Humanities Review*, vol.8 no. 1, 2022.
- [9] N. Khaodee, T. Boonyasopon, S. Wisuttiapet, and S. Siengchin, "Competency Development Model for Cost Engineer in the Construction Industry," *The Journal of KMUTNB*, vol. 34, no. 2, 2024.
- [10] N. Yamoat, A. Pongsuwan, and T. Triwong, "Factors affecting success of high rise building construction projects in administrators and practitioners' opinions," *Electronic Journal of Open and Distance Innovative Learning (e-JODIL)*, vol. 11, no. 12, pp. 225–239, 2021.
- [11] P. Intapichai, S. Wisuttiapet, T. Boonyasopon, and P. Attawinijtrakarn, "The Development of the essential competency model for safety manager in construction in the railway industry," *The Journal of KMUTNB*, vol. 33, no. 3, 2023.
- [12] Y. Chonratana, "Residential high rise building construction management using critical success factors technique," M.S. thesis, Engineering Management. Bangkok: Siam University, 2017.

